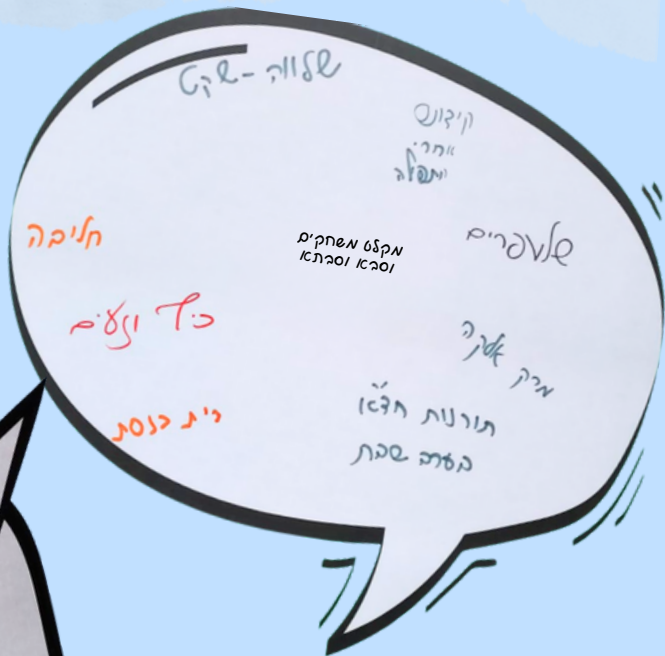
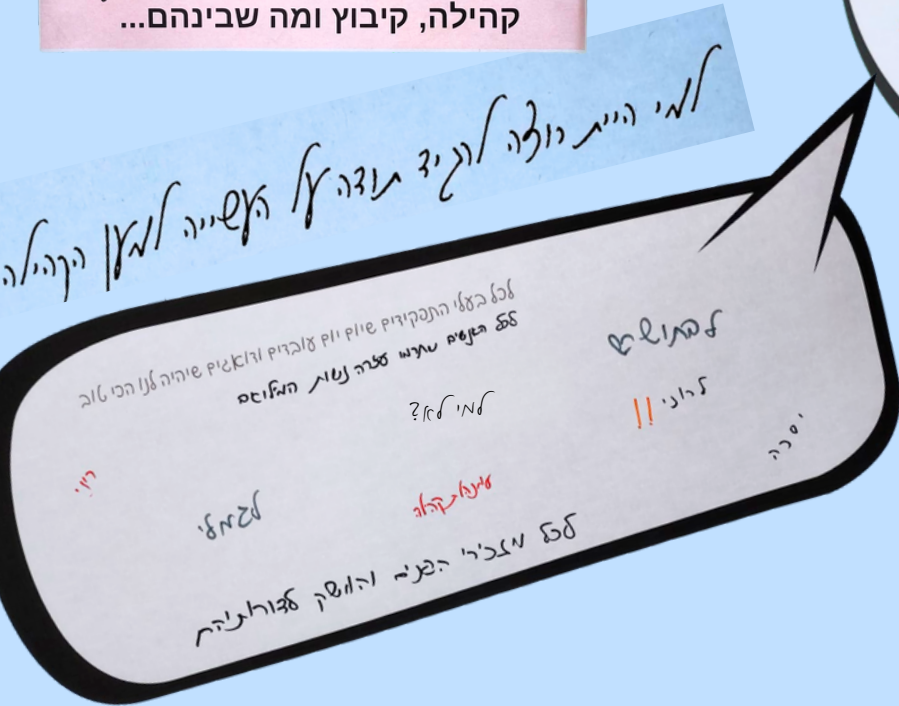
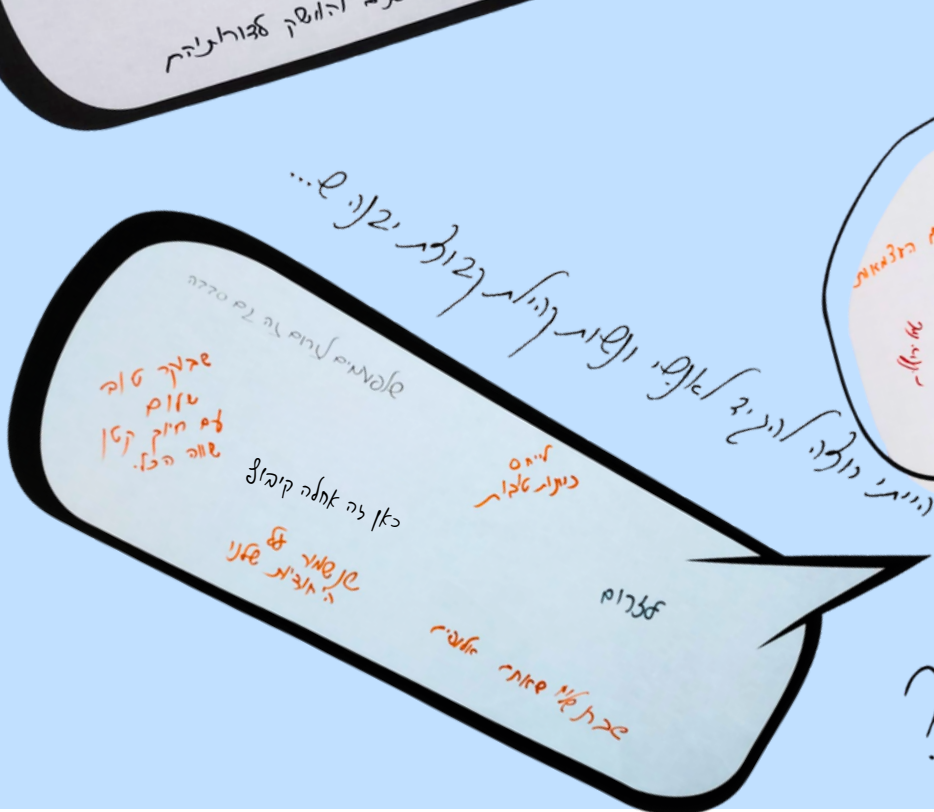

כ"א באב תשפ"ה (15.8.2025)

באורחיים / שבת ויקיבוץ
מהו הדבר האשון שאולי איר

אולי איננו אלה
ובי לחכה / או בשאלה?

שבת פרשת עקב

הדלקת נרות - 19:06, יציאת השבת - 20:03

גיליון 1675

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

לאחר התפילה, קידוש לכבוד בת המצווה גל ברלב וקידוש קהילתי בחד"א

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:15

שיעורי השבת:

השיעור לאחר תפילת מוסף

לא יתקיים השבוע

17:30

הרב אילעאי

"מנהג ישראל דין הוא?"

מזל טוב!

אסתר ויהודה יוסף
אנישאי אית עס רועי ene

אמריס ויעקב וכאן
אנישאי הנכד אברהם טואיטו
בנס פא עוזה והאן

אזבורית ואבי אדר
אהלזת הנכד
בן איסיר ואמריס

אוסכה וחכקי כוכבא
אבת המצווה פא אין
בתס פא עמר ונאה שטיין.

להתראות בשמחות

• בר המצווה של נועם וולף יתקיים בשבת פר' שופטים, ו' באלול (29-30/8).

• בת המצווה של שיי-לי חן תתקיים ביום רביעי, י' באלול (3.9).

* לבעלי שמחות ניתנת עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבתות.

לא לפספס את הנס

פרשת עקב

מבטאת את הגישה האופטימית שמוצאת את הפלא ביומיום, את הבחירה לראות את הנס גם בדברים הפשוטים. מי שתופס את החיים כמובנים מאליהם, לא יתמלא פליאה כשיעמוד תחת עצים ביער או כשישכשך רגליו בחוף הים. אך מי שרואה את הנס בכל רגע, בכל נשימה, מתמלא הערכת תודה על הקיים.

בפרשתנו, פרשת "עקב", משה מבקש מעם ישראל לזכור ולהתבונן, לזכור את הניסים שנעשו ולהתבונן על המופתים שעוד ייעשו בעתיד. התורה מחלקת את הניסים בין שני פסוקים: "הַמִּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֵתֹת וְהַמִּפְתִּים וְהַגְּדֹלָה וְהַחֲזָקָה וְהַזֵּרֶעַ הַנִּטְוֶה...". והפסוק השני: "וְגַם אֶת הַצָּרָעָה וְשִׁלַּח ה' אֶל-לִהְיֶדֶק בָּם עַד אֲבֹד הַנְּשָׁאִים וְהַנְּסִתִּים מִפְּנֵיךְ".

רבינו בחיי, הפרשן הידוע, רואה בחלוקה הזו חלוקה בין שני סוגי ניסים: "דע כי הנסים שני חלקים, נסים נסתרים ונסים מפורסמים, והזכיר המפורסמים בפסוק של מעלה, הוא שאמר המסות הגדולות אשר ראו עיניך והאותות והמופתים, ועתה יזכיר מכת הצרעה שהוא מן הנסים הנסתרים שנראה לעיני רואיהם שהיא באה בדרך הטבע".

משה מבקש מעם ישראל לזכור את הניסים הגדולים שקרו להם, אבל לא לתת לניסים הקטנים לחמוק מהעין. צרעה שבמקרה עוקצת את האויב בדיוק בזמן המתאים או כל מקרה אחר שנראה כדרך הטבע, גם הם ניסים. אולי דווקא כעת, לפני הכניסה לארץ, בה בניגוד למדבר לא צריך עמוד אש וענן ומן מהשמיים כדי לשרוד, משה מדגיש בפני עם ישראל את חשיבותם של הניסים הקטנים. שצריך להתמלא פליאה גם במציאות בה לא רואים בכל יום מסות גדולות, אותות ומופתים.

בספרו "ניסים, אירועים ופלאים קטנים", מספר הפילוסוף ההולנדי הנס דה וריס כיצד הוא פספס נס. בשנת 2009 פגעו ציפורים במטוס של חברת התעופה יו אס איירווייז והשביטו את שני המנועים. הטייס צ'סלי סאלנברגר, שנודע בכינויו "סאלי", הצליח לבצע נחיתת חירום בנהר ההדסון כך שאיש מ-150 הנוסעים ששהו במטוס לא נפגע. הסיפור זכה לכינוי "הנס על

ההדסון" ולעיבוד לסרט בכיכובו של טום הנקס. דה וריס מספר שהוא גר באותם ימים בדירה על שפת נהר ההדסון ושהה באותו זמן בביתו, ובכל זאת הוא החמיץ את הנס על ההדסון. הוא לא הביט מהחלון מכיוון שהוא לא הרים עיניים מהפרויקט עליו עבד באותם ימים - כתיבת ספר על ניסים.

בספרו, סוקר דה וריס גישות שונות להגדרה של מושג הנס, הקשריו התרבותיים וההיסטוריים והרלוונטיות שלו גם לימינו. הוא מצטט את הפואמה "ניסים" של המשורר האמריקאי וולט ויטמן, ואביא חלק ממנה כאן כי היא מגדירה באופן יפה את היחס שלו לנס:

"אָה, מִי מִחְשִׁיב אֶת הַנִּסִּים?
אֲשֶׁר לִי, דָּבָר אֵינִי יוֹדֵעַ אֶלָּא נְסִים,
אִם אֶפְסֵעַ בְּרַחוּבוֹת מְנַהֵטָן,
אוֹ אֲשֶׁגֶר מִבְּטִי מַעַל גִּגֹּת הַבָּתִּים הַשְּׂמִימָה,
אוֹ אֲבֹסֶס בְּרִגְלִים יְחִפּוֹת
לְאַרְץ הַחוּף בְּשִׁפְתַּת הַמַּיִם
מִמֶּשׁ,
אוֹ אֶעֱמֹד תַּחַת עֵצִים בִּיעָר,
אוֹ אֶשִׁיחַ בַּיּוֹם עִם מִי שְׂאֵהֵב,
אוֹ אֶישׁן בְּמִטָּה בְּלִילָה עִם מִי שְׂאֵהֵב,
אוֹ אֶסֶב לְשִׁלְחָן לְסֻעֻדָּה עִם הַשָּׂאֵר..."

השורה הזו, "דבר איני יודע אלא ניסים".

מצאצאים

ברכות לתהל עדיקה שסיימה קורס מפקדות איסוף בחיל
הגנת הגבולות.

הצלחה רבה בהמשך הדרך הפיקודית!
גאים, ועדת לעירים

דרכ צלחה

ועדת צעירים ובית קבוצת יבנה מאחלים דרך צלחה לבוגרי י"ב
לקראת צאתכם לדרככם החדשה -

יאיר אטיאס	-	י"ג התנדבותי בבית נעם
יערה איתן	-	מכינת 'בית ישראל' בירושלים
ליאור אלטמן	-	מכינת עצמונה
אופק אריכא	-	י"ג התנדבותי בפנימיית נווה עמיאל
רותם בית אריה	-	י"ג התנדבותי בפנימיית נווה עמיאל
קשת בנדב	-	מדרשת באר בירוחם
עמית גורליק	-	מכינת נוקדים
ירדן גליק	-	מכינת ימין אורד
עדן גלס	-	י"ג התנדבותי בהרועה העברי
רעות זנה	-	מכינת צהלי בעין צורים
יוגב לוי	-	מכינת רוח השדה
יובל ליבר	-	מכינת עצמונה
טל עמיר	-	לימודי הנדסאי בעתודה טכנולוגית
נתנאל שטיינר	-	שירות לאומי בכפר הנוער בכנות

לתהיה לכם שנה משמעותית ומלאיחה
אוהבים, ועדת לעירים

שבוע מעברים / יניב וולף - מש"א

הנתונים יתעדכנו באסופית על ידי מש"א במהלך חודש
ספטמבר.

נודה להיערכות מתאימה מצד כלל החברים והענפים.
וזו הזדמנות להביע הערכה רבה ולהגיד תודה למערכת
החינוך והאנשים שבתוכה ובראשם ניר יעקבי, על סיום
של שנה מאתגרת ומורכבת, ואיחולי הצלחה בשנת
החינוך הבאה.
בברכת חברים!

מערכת הגיל הרך תיסגר בין התאריכים 20-27
באוגוסט לצורך היערכות הצוותים לשנה הבאה.

אני מזכיר:

משפחות עם ילדים בגילאי בית תינוקות ועד כיתה ד':
תינתן זכאות ל-4 ימי היעדרות על חשבון המערכת, עבור
הורה אחד מכל בית.
ימי ההיעדרות הנותרים (יומיים) יהיו על חשבון ימי
החופש של החבר.

מה זה "קהילה"?

קהילה - זה לדעת שגם כאשר חושבים אחרת, נשארים יחד.
 קהילה - זה לדעת שכאשר תגיד "אני צריך עזרה" יהיה מי שיגיד "הנני".
 קהילה - זה לחוש שייך גם כשאתה רחוק.
 קהילה - זה שותפות במארג חיים שכולל מבנים, שבילים ודשאים שגורמים לך לחוש "בית".
 קהילה - זה להיות חוליה נוספת בשרשרת שמספרת סיפור של כולנו.
 קהילה - זה מחרוזת של אנקדוטות מצחיקות שהכלל שם לעצמו כמטרה שתהיינה מוכרות לכולם.
 קהילה - זה כאבים משותפים - כאבי עבר, הווה ועתיד.
 קהילה - זה פשרות שעושים כפרטים בשביל יחד שגדול מסך חלקיו.
 קהילה - זה מקור כוח.
 קהילה - זה לפעמים אכזבות.
 קהילה - זה לדעת שגם כשנאלצים לקבל תשובה שלילית, יש בצידה גם חיבוק.
 קהילה - זה היכולת לשמוח בהצלחתו של מישהו כי "הוא משלנו".
 קהילה - זה מה שהופך את ה"אני" ל"אנחנו".

לפני שנים לא רבות כל כך, המילה "קהילה" הייתה כמעט טאבו בקבוצת יבנה, משום שהייתה מזוהה עם תהליכים של קיבוצים מתחדשים. אבל בכל ההיבטים לעיל, קהילתיות הייתה מאז ומעולם ציר מארגן של הקבוצה. אני מאחל לכולנו שנדע לשמור על הקהילתיות שלנו עוד שנים רבות, חרף שינויים שמתרגשים עלינו, לטוב ולמוטב.

...

לצערי, נבצר ממני להיות בקיבוץ השבת בשל תוכניות שנעשו זמן רב טרם התגבשה השבת הקהילתית.

אבל גם מרחוק, בלבי ובמחשבותיי תהיה גם השבת הקהילתית.

בב"ח לתוו"ע - שבת שלום, קובי שטיין

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 ואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12:30-9:00

בצהריים בימים א'-ד' 15:00-14:00, וביום ה' 18:00-14:00.

ד"ר מולא : יום א'-11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00. יום ה' 17:40-15:40.

ביום ראשון הקרוב ד"ר מולא לא יעבוד במרפאה.

טל בגליבטר תהיה בחופש מיום א'-ג' (17-19/8) - במקרים דחופים הקשורים למשרד ניתן לפנות לאחיות. מענה טלפוני במשרד לא יהיה - ניתן לחייג ישירות לחדר האחיות 8264 ויחזרו אליכם, במידה ולא יוכלו לענות.

בריאות טובה, לילות המרפאה

כל טוב

קיץ חם !!! הקפידו על שתייה מרובה

בחן את עצמך – מדד הקהילתיות

רעיה זלקינד

2. רושמ/ת צפון רחוק אבל מקווה שאף אחד לא יבקש טרמפ, בכל זאת שעתיים-שלוש בחברה שלא בהכרח בחרתי בה.

3. בוודאי שרושמ/ת לאן אני נוסע/ת, כמה נחמד להעביר את הנסיעה ביחד עם עוד אנשים.

4. קודם כל בודק/ת בקבוצות וואטסאפ אם יש מישהו שנוסע ואוכל להצטרף אליו, ואם אין, מציע/ה טרמפים בקבוצות וואטסאפ לכל המעוניין.

מי התינוק הכי קטן בקיבוץ?

1. טוב די, אתם עושים לי דווקא עכשיו.
2. לא יודע/ת אבל לפי כל הסטטיסטיקות זה נין של חנה שבת.

3. תודה שאתם מזכירים לי, באמת רציתי להכין להם עוגה ועדיין לא הספקתי.

4. רוצים לדעת גם כמה הוא שקל? ומה הממוצע השנתי? אני יכול/ה גם להגיד לכם כמה בנים וכמה בנות יהיו במחזור, ומי תהיה האמא שתארגן מתנות סוף שנה למטפלות.

איך את/ה קורא/ת את 'מבית'?

1. ביקשתי שיפסיקו לחלק לי את זה, חבל על הדיו.
2. בודק/ת מתי שבת נכנסת, ולפעמים בשבתות קיץ ארוכות במיוחד עובר/ת גם על ההודעות בדף האחרון.
3. קורא/ת כל אות ואות, חשוב לי להיות מעודכנ/ת כך שאוכל להעיר למערכת על טעויות שנפלו, ולהתייחס לחברים שכתבו כשאפגוש אותם בשבילים.
4. מודה ומתוודה שקודם כל אני קורא/ת את המאמר שאני כתבתי ואחר כך את כל השאר, בעיון ובעניין רב. אגב ידעתם שבמקור העיתון נקרא "קול השבוע", ובתקופה ששמשון ערך אותו שמו השתנה זמנית ל"במקומון"? חשוב לדעת, לכו לקרוא קצת היסטוריה.

איך את/ה עם עזרה למשפחות של מגויסים?

1. מעריכ/ה מאוד את כל העוסקים, לצערי כישורי הבישול והאפייה שלי לא תואמים את הסטנדרט.
2. ביקשו ממני באופן אישי פעם או פעמיים וכמובן ששמחתי לעזור.
3. מכינה פעם בשבוע בערך ארוחת ערב או עוגה. בהזדמנות זו תודה רבה והערכה למגויסים שעובדים קשה למען כולנו ולמשפחותיהם כמובן.
4. ארוחות ערב זה לחלשים. אני מכינה בנוהל ארוחות שבת שלמות, מכבס/ת להם, מוציא/ה את הכלב...

מצרפים אותך לקבוצת וואטסאפ חדשה, הכותרת שנונה ויש גם אימוג'ים, וחץ מזה שכל חברי הקבוצה מהקיבוץ עדיין לא הבנת מה מטרתה

1. יציאה מיידית מהקבוצה.
2. מחכה להבין מה מטרת הקבוצה ואז מעביר לארכיון, מי יודע אולי פעם הקבוצה תהיה רלוונטית עבורי.
3. משאיר/ה את הקבוצה אבל פותח/ת את ההודעות רק כשאני בשירותים. בכל זאת קצב של עשרות הודעות ביום כפול עשרות קבוצות.
4. מחכה בקוצר רוח שהקבוצה תהיה פעילה, אשתדל להגיב לכל הודעה לפחות באימוג'י וכמובן אתרום את חלקי בשיחה, אביע דעה על כל נושא שיעלה.

איזה שלפער את/ה?

1. אינני שלפער, אני מוותר בכל האהבה לבן/ בת זוגי שיבצע את המשימה הכיפית הזאת.
2. מגיע/ה 3 דקות לפני שמתחילה החלוקה ולוקח/ת מהר מהר.
3. לא מקדימ/ה כדי לא לעצבן את התורנים, ולא מאחר/ת כדי לא להיתקע יותר מדי זמן בתורים.
4. שעת השיא היא בדרך כלל 10 דק' אחרי שהתחילה החלוקה. זה הזמן הכי טוב להגיע, לפגוש כמה שיותר.

הזמנה לבציר עם בניצי בבוקר, איפה זה פוגש אותי

1. לא נפגשתי, על מה מדובר?
2. לפני הקפה השלישי של הבוקר אני לא בנאדם ולא ממליצה/ה לעשות איתי פעילויות בצוותא בזמנים אלו.
3. אשמח להגיע במידה ואצליח להתעורר בזמן ולא יהיה חם נורא וכל הילדים יקומו במצב רוח מתאים.
4. זהו שזה פוגש אותי בדיוק בין התנדבות לעצרת אבל מאוד חשוב לי ולכן אגיע איכשהו בכל זאת.

איך היית מגדיר/ה את היחסים עם השכנים?

1. מכיר/ה את השמות שלהם כמובן, תכלס כמו את כל הקיבוץ.
2. אומרים שלום, מבקשים חלב כשחסר וגם נותנים בשמחה.
3. מחכה כבר לקפה של 16:00 ביחד על הדשא.
4. כמו אחים שלי! יודע/ת עליהם הכל. תכלס כמו על כל הקיבוץ.

כשאתה נוסע לצפון...

1. רושמ/ת בסידור רכב שאני נוסע לשהם.

מה שצריך! אה, ויש לי כמה ילדי אומנה בבית. רק עד שאבא יחזור מהצבא.

מה אומר לך צמד המילים שריפה במתבן?

1. אני חושב שאתם מתכוונים לשריפת האסמים, חורבן בית שני. משתמשים בזה עכשיו בכל מיני הקשרים.
2. ביום העצמאות? היה מסריח מאוד, כרגיל ביום העצמאות. שמעתי שכמה גב-גברים רבו שם על זרנוקים אבל לא הלכתי לבדוק.
3. התנדבתי לעזור לכבות כמובן וגם לשמור, אבל לא מיד. חיכיתי קצת. ואז אמרו לי שכבר אין צורך. חבלללל, ניסיתי.
4. בלי להשתחצן בזכותי כל הקיבוץ הזה לא פיה עכשיו, אני הייתי הראשונה/ה לזהות את השריפה ועמדתי בקו הראשון של הכיבוי. לדעתי מגיע לי אות כבוד או לפחות שיוסיפו לי את השם סמי.

איך לדעתך היה צריך לנהוג בנושא החתנים והכלות?

1. אפשר להגיד להם מזל טוב, מי שמרגיש צורך. כל עוד הם לא מצטלמים על הנדנדה בחצר שלי (וגם זה קרה פעם) לא כל כך אכפת לי שהם פה.
2. אנחנו חלשים בהסברה. היינו צריכים פשוט להסביר להם את קוד ההתנהגות והכל היה מסתדר.
3. כל הכבוד לכל מי שלקח חלק בהיגוי וביצוע הפתרון, מושלם בעיניי.
4. בגדול היה צריך לפתוח עליהם ממטרה כבר מזמן, או לחלק להם דוחות על הרכבים. הקיבוץ הזה הוא

ועכשיו לתוצאות...

ביתנו הפרטי ואף אחד לא יכול להסתובב ולעשות פה כבתוך שלו. מאחר ודעתי לא זאת שקובעת, לפחות התנדבתי להחליף קצת את קובי מול המשוכה הנחמדה ששמו שם.

למי את/ה אומר שלום בשבילים?

1. מתייחסות לכולם במידה שווה, הרמת גבה וחצי הנהון.
2. לקרובי משפחה מדרגה ראשונה וחברים טובים.
3. אומר/ת שלום לכל אחד שעובר מולי, זה אבן יסוד בחיי קהילה.
4. שלום זה לאנשים זרים. לחברי קיבוץ אני בונה לכל אחד משפט שמתאים לו, ככה קצת בהומור לפעמים, עם קריצה. מתעניינת גם מה נשמע כמובן. השבילים זה דבר מרתק אתה אף פעם לא יודע לאיזו שיחה תיכנס.

איפה שהית בזמן האזעקות?

1. בממ"ד שלי, עם דלתות וחלונות מוגפים כמו שאני מעדיף/ה תמיד בעצם.
2. בממ"ד בבית. איזה מזל שלרוב חברי הקיבוץ כבר יש ממדים משלהם. ממש הקלה.
3. בממ"ד עם השכנים שעדיין אין להם ממד משלהם.
4. אז ככה, אצלי בממ"ד היתה תפוסה מלאה, אירחתי שתי משפחות וגם את ילדי האומנה של המגויס, אז כדי שלא יהיה צפוף מדי אני בעצמי הלכתי למקלט, יותר נחמד ביחד.

מה עמדתך לגבי הפרטת המזון?

סתםסםם בלי פוליטיקה.

12-21 – אנחנו מבינים, ביתכם הוא מבצרכם וזה ממש בסדר. בטוח מישהו קרא לכם פעם "מיץ פטל", יכול להיות שלא הבנתם את הרפרנס וגם זה ממש בסדר. אמנם ככל הנראה אינכם קוראים שורות אלה אבל בכל זאת נגיד לכם שאם יום אחד תחליטו לבדוק, סיכוי סביר שתגלו שהשכנים שלכם הם אנשים מקסימים, שהטור האמצעי בחדר אוכל הוא מרתק ושוקק חיים, ושטיול חורף זה הטיול הכי טוב בעולם.

22-30 – אתם אוהבים לחשוב שאתם אנשים קהילתיים, אבל בעצם אתם לא ממש. מתערבבים במינימום ההכרחי. טוב לכם עם עצמכם, עם התה והלימון והספרים הישנים. אם אתם רוצים להיות קצת יותר מעורבים צעד ראשון יהיה לקרוא את כל ההודעות בחכמי / חכמות / תרבות / ידיעות יבנה, משם תמשיכו לאספות חברים ועד שנה הבאה, תמצאו את עצמכם בקטגוריה הבאה.

31-40 – אתם אנשים קהילתיים לתפארת מדינת ישראל, לא מפספסים אף אירוע גם כשלפעמים מתחשק לכם להיות כמו השכן ההוא שאף פעם לא יוצא מהבית, איך קוראים לו... מיץ פטל בקיצור, אתם מבינים שכל מפגש הוא הזדמנות וכל פעילות היא חיבור. הקהילה זורמת בדמכם, ובעצם בזכות אנשים כמוכם היא ממשיכה להתקיים. כל הכבוד! מצדיעים לכם.

41-48 – שבו רגע, אנחנו צריכים לדבר. בכל האהבה יש מצב שקצת טיפ-טיפונת הגזמתם. אתם בכל מקום, אתם בוואטסאפ, אתם בשבילים, אתם באספה, אתם בחדר אוכל, די. התעייפנו בשבילכם. קחו מתנה מאיתנו יום חופש. מכירים את השער הכחול הזה, זה שעושים לידו תורנות שמירה? נגלה לכם בסוד שאפשר להמשיך בכביש ולצאת דרכו. יש עוד חיים נפלאים מחוץ לקיבוץ, אתם לא תאמינו! תהנו, תבלו, תראו אנשים שאתם בכלל לא מכירים, אבל אז תחזרו הביתה כי כל יום שאתם לא נמצאים חסרונכם מורגש.

"מסגרות" - על קבוצות הוויסאפ בקיבוץ

(קרן-אור אליר - בית-אריה)

הקהילתית; לחבר שכנים ("למי יש חלב בשכונה?", "גז", "הקובצה - מועדון משחקי קופסה", "השבביה"), להקל על שיתוף מידע על אירועים מקומיים ("ידיעות תרבות", "סדנת עוגות שמרים", "חוג רקמה עם יונית", "צוות טיולי חורף 2024", "רצים עם מזל"), יוזמות קהילתיות ("מתנדבים קבוצת יבנה", "משננים בששון", "איסוף חבילות", "עוד זוג ידיים") ועדכונים חשובים ("ידיעות יבנה, חברים", "ידיעות הכל-בו", "קישורים לרישום ארוחות 2").

קבוצות הוויסאפ בקיבוץ הן מראה שמשקפת את האופן שבו אנחנו מתקשרים ומתמודדים עם קונפליקטים בשטח. הן כלי רפלקציה עצמאי שמאפשר לבחון את הדינמיקה החברתית ולעבוד על תקשורת בריאה וחיובית בתוך הקהילה השיתופית שלנו.

קבוצות שמירת שכונות בוויסאפ יכולות לעזור לתושבים לשתף מידע על פעילות חשודה ("בטחון לילדינו"), ובכך להתריע ולטפח תחושת בטחון קולקטיבי ("כיתת כוננות קבוצת יבנה", "צוות בטחון חדש", "צוות כיבוי אש").

קבוצות וויסאפ מאפשרות הפצה מהירה של מידע ("הורי א' ו' תשפ"ה - הודעות כלליות", "מה קורה בספרייה?", "חמצוציקים המחודש", "עדי - אופטימיות מביאה להישג", "כל השאר ואלו מוזס"), מה שמקל על תיאום אירועים, שיתוף חדשות דחופות וטיפול בנושאים מקומיים ("חכמות יבנה" ובעזרת הגברים - "יבנה וחכמיה", והאנטי-תזה "טפשות יבנה", והניסיון לפשטות שעלה בעוד קבוצה לאוסף - "הטובה דיה, שו"ת, הקבוצה המצמצמת").

התקשורת המוגברת והמידע המשותף יכולים לחזק קשרים חברתיים וליצור קהילה מלוכדת ("ייחור וליקוט בקיבוץ", "זה מה שנשאר", "ידד

בשנת 2009 הגיח לעולמנו יישומון ווטסאפ ובשפתנו "מה נשמע?". התקשורת בוויסאפ מייתרת את הדרך "למטה", לחדר האוכל, לבחינה היומית של הלוח השחור. אם אתם שייכים למסגרת שאין לה קבוצת ווטסאפ - ייתכן מאוד שהמסגרת הזו קיימת רק בדמיון שלכם

גם למערכת היחסים האינטימית ביותר - זו שבין אדם לעצמו - יש לעיתים קרובות קבוצה משלה בוויסאפ. כן, גם אם החברות בה עומדת על אדם אחד, שלא מפסיק לשלוח לעצמו תזכורות, קבצים, ותובנות עמוקות בשתיים בלילה. אצלי, למשל, היא עונה לשם "מסגרות" - אולי כי בתוך כל הבלגן, לפחות משהו צריך להרגיש מסודר.

יצאתי לשבילים לסקור את השמות שהעניקו חברים לקבוצה שרק הם חברים בה, התשובות היו רבות ומגוונות והנה כמה דוגמאות: "אני בלי אלי", "רק אני מחליט פה", "שווה לשמור", "דיסקרטיות מובטחת", "123 בדיקה" ועוד רבות וטובות.

מזה שלוש שנים, ווטסאפ מאפשרת לשלוח הודעות אל עצמנו, מה שלמעשה מבטל את הצורך בפתיחת קבוצה שבה רק אנחנו נהיה חברים (ניסיתי, אי אפשר לחסום את עצמכם).

עם הזמן מעגלי החברות מתחלפים, אבל הקבוצה נשארת (הארכיון שלי בוויסאפ משמש כמוזיאון חברויות). ווטסאפ מחברת בין אנשים גם כשהם רחוקים, עם אינטימיות וסנכרון בזמן אמת.

ביישוב קטן של 4,500 דונם, שבו פוגשים אחד את השני בכל פינה, למה בכלל ווטסאפ?

כאן פועלת "הקבוצה הכפולה": הוויסאפ לצד המפגשים בשטח. מסר מהיר, תיאום קל ושיתוף פעולה דיגיטלי, שמרחיב את הקהילה מעבר לדרך השביל. ווטסאפ - לא רק צ'אט, אלא הקיבוץ הווירטואלי.

קבוצות ווטסאפ יכולות לשפר את המעורבות

נכון. בלי לשמוע את הטון או לראות הבעות פנים, קשה לדעת למה באמת התכוון השני, במיוחד כשהמסרים קצרים. זה עלול להוביל להפצת שמועות או מידע לא נכון, ולהפוך את המרחב הדיגיטלי למקום מבלבל ועמוס מידע.

כשחולקים דברים אישיים או מדברים על נושאים רגישים בקבוצת וטסאפ, זה יכול לתת הרגשה מאיימת, במיוחד אם הקבוצה גדולה או לא מנוהלת טוב. כשלא עונים על הודעה, זה עלול להיחשב כהתעלמות ולגרום לתחושה רעה - כאילו לא רואים אותך. וכשמוציאים משהו מהקבוצה, זה יכול לפגוע ברגש השייכות שלו לקהילה גם במציאות.

ברור היום שקבוצות הווטסאפ חלק בלתי נפרד מחיינו הקיצוציים. לפעמים הן משפיעות באמת על מה שקורה מחוץ למסך, ולפעמים נדמה שהן חיות חיים משל עצמן, במקביל מנותקים מהמציאות.

ובסימן - "שבת קהילתית" - הווטסאפ הוא תבלין וכלי, אבל אין שום תחליף לשיח פנים אל פנים, במדרגות, בדשא, בחדר אוכל, בישיבות ועדה ובאספה...

הדמויות והאירועים בכתבה מבוססים על דמויות ואירועים אמיתיים, אך יש בכתבה חופש אמנותי ואי דיוק היסטורי;

קבוצת יבנה, "אנשי הקוטג'". כאשר משווים שימוש במסרונים (SMS) לעומת שימוש בווטסאפ קבוצתי עולה כי השימוש באחרון הוא יותר רגשי, אישי ותכוף.

בזמני צורך ("תורנות רפת - חוויה מטורפת"), כמו במקרה חירום ("חברה קדישא-פועלים", "גבעת אולגה") או אסונות טבע, קבוצות וטסאפ יכולות לשמש כרשת תמיכה חיונית לשיתוף מידע, משאבים ותמיכה רגשית ("הודעות מצוות חירום").

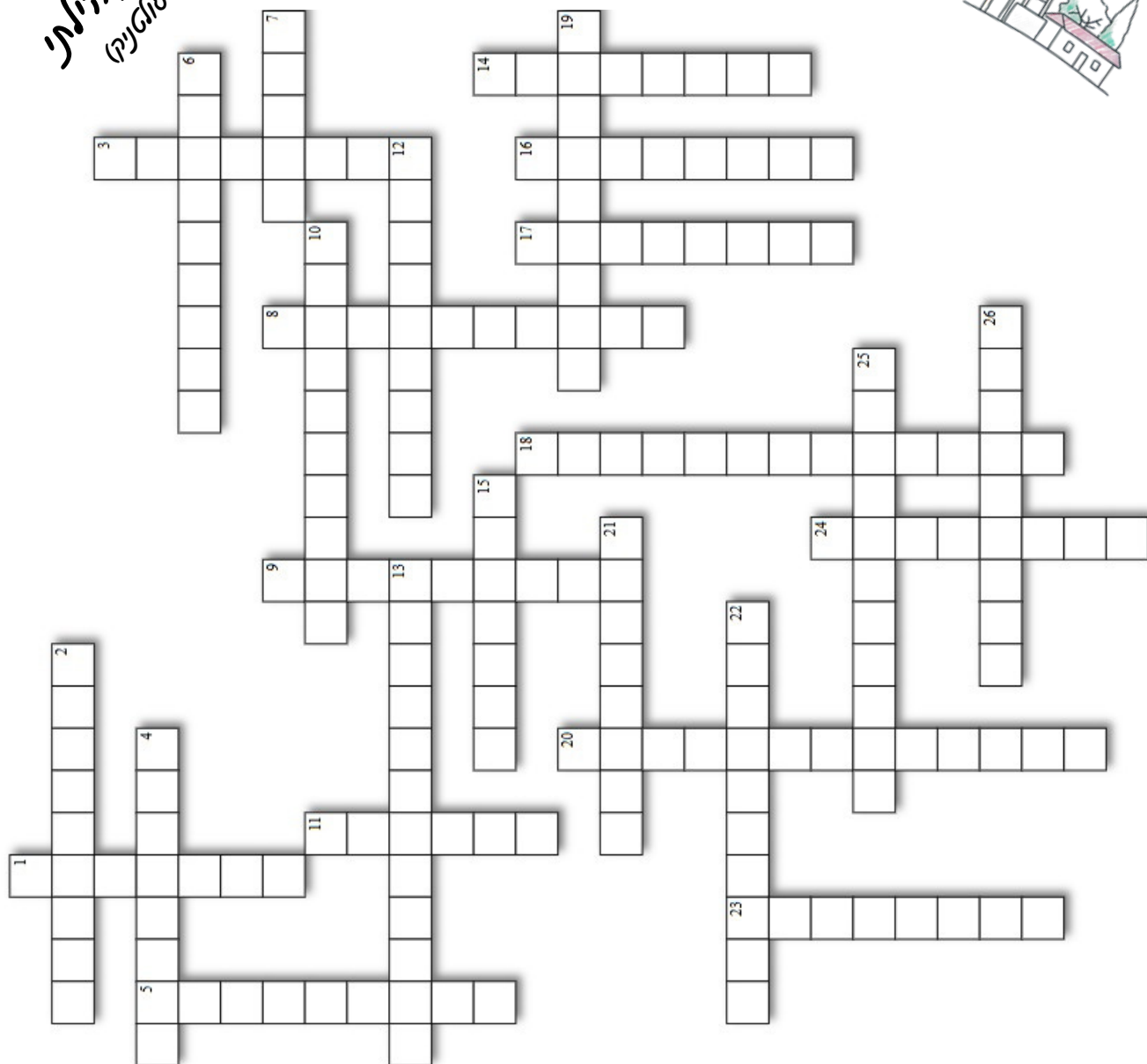
כולנו עדים ליתרון של הווטסאפ בניהול החיים היום-יומיים בקהילה - בהעברת מידע, בתיאום ובעדכון מהיר של ציבור רחב.

התקשורת המקוונת נותנת הזדמנות גם לאנשים שמתקשים בשיחות פנים אל פנים לנהל שיח כנה ואמיתי. קבוצת הווטסאפ מאפשרת התנסויות שונות מעבר למה שקורה במציאות הפיזית.

בקבוצות וטסאפ ביישובים קטנים כמו קיבוצים, בהם כמעט כולם מכירים את כולם, קשה להסתתר. זה מונע בעיות כמו הטרדות או בריונות שנפוצות יותר ברשתות גדולות שבהן אנשים לא מכירים זה את זה.

אבל יש גם בעיות: כשכותבים רק טקסט, קל להתבלבל ולא להבין

- מאונך**
2. בונה הסביבונים
 4. מובילה את המשתלה של הגיל השלישי
 6. הקים את "ספירה מחושך לאור" - תזכורת יומית לחטופים
 7. הפיק מספר מופעי זמר מקומיים
 10. אחראי על מנייני האבלים
 12. אחראי על "כסא אליהו" והקידושים (עם אשתו)
 13. אחראית על ספריית אנגלית
 15. אחראית על החבילות לחיילים והחילות
 19. מכינה עוגות מיוחדות לשמחות
 21. היבנאי שפרסם הכי הרבה ספרים
 22. משקם הבוסתן
 25. אחראי על "בית הספר"
 26. הקים מועדון משחקים מטורף
- מאונך**
1. מתאם היסונוי כלבים
 3. מלמדת את חניכות צהלי לקרוא מגילת אסתר
 5. מסדר את עלוני פרשת שבוע על המעקה בחדא
 8. תולה את שיבולי ספירת העומר
 9. בנה את דגם יבנה
 11. אחד מציירי המינוריות המוכשרים
 14. דואג להביא סבסטים מקולפים למניין הקשותות בתום ט' באב
 16. שולחת כרטיסי ברכה בשם הקיבוץ לבני משק
 17. קולה הגרעיניים של הקיבוץ
 18. מתחיל את מעגל הריקודים כשמתפזלים "קרליבך"
 20. מתפעלת את שלחן "קה תני"
 23. הקים את מוזיאון הבית האדום
 24. "דוגמן הבית" של הזיתיה

המעורבות החברתית ב"בית בקבוצה".
תודה למשפחות שאירחו אותן בשבתות, ובעיקר
למשפחות המאמצות: **נטע ונעם עמיר, שרון וגורא
לב, רון ויונת ברטוב.**

לקראת פתיחת שנת הלימודים יגיעו אלינו 6 בנות
שירות חדשות לחינוך החברתי (זוגנים ומשק
ילדים) ולבית בקבוצה, אשמח שמשפחות
המעוניינות לארח בת בשבתות יפנו אליי.
תודה על השותפות.

בימים אלה מסיימות את שירותן אצלנו בנות
השירות הלאומי - **תהילה, מעיין וחושן.**
תהילה עבדה כמדריכה בזוגון ג'ד' במשך שנתיים
ועזרה רבות למשפחות מגויסים, מעיין עבדה
השנה בדירת שק"ל ובשנה שעברה בזוגון א'ב'.
חושן עבדה בדירת שק"ל. כמו כן שלושתן סייעו
לנירית ולצוות במשק ילדים. זו הזדמנות להודות
להן על תרומתן ומסירותן לאורך התקופה. הבנות
הביאו איתן רוח טובה, השקיעו מעצמן וסייעו
לקיבוץ להוביל את החינוך החברתי ואת

קוד לבוש / אילה אפרתי

ראשכם כיפה, כאשר אתם לא בד' אמותיכם. גם
אם בעיניכם הכיפה לא חשובה, יש לכם כאן
הורים, אחים וחברים - שכן אכפת להם. אנא,
כבדו את הבית שלכם ושמרו על הכללים. כמובן
שבחדר האוכל, הייתי מצפה שיהיה ברור לכל בן
שלנו שיש להופיע עם כיפה. לצערי, לא כך הדבר.
חבל חבל.

כקיבוץ דתי, אימצנו וקבענו לנו כללי לבוש
צנועים. כואב לראות שחלקנו אינם מכבדים את
הנהוג במקומנו.

ביתנו - ביתכם. מכבדים אתכם ומבקשים
התחשבות.
תודה.

רציתי להעיר בעניין לבוש במרחב הציבורי שלנו.

- בשנה האחרונה פשט המראה שבנות (בוגרות)
מסתובבות ברחבי הקיבוץ במכנסיים קצרים.
זה מאד צורם. הקפדנו על לבוש צנוע בפרהסיא
שלנו, והנה - גם בשבילים וגם בחדר האוכל,
ואף לבית הכנסת מופיעות נשים בלבוש קצר
ולא צנוע.

- כבר כמה שנים שיש גברים שמסתובבים
בגופיות בלבד, כאשר החולצה נשארת בבית.
גם זו חריגה מהרגלי הלבוש שלנו, ולא לטובה.

בנים יקרים, אנחנו אוהבים אתכם ורוצים אתכם
כאן, בבית. נשמח מאד אם תקפידו להניח על

צילם: אליקים איטלי

זכר לחורבן. המקלט ליד הגן הירוק נהרס מטעמים בטיחותיים.

שניים אוחזין – קהילה לומדת, לב פתוח

לפני חודש יצאנו לדרך עם מפגש חדש ומסקרן, שנועד להכניס עוד נשמה, למידה וחיבור לקיבוץ שלנו. בכל יום חמישי שלפני ראש-חודש, אנחנו נפגשים לערב קצת אחר – ערב של חברותא, שיחה, לימוד, ומפגש בין אנשים.

המפגש בנוי כך: פותחים בארוחת ערב נינוחה ופטפוטים חופשיים, אחר כך מתכנסים לפתיח קצר, ומשם יוצאים ללימוד בחברותא – עם דף מקורות שמאפשר מפגש קרוב ומעמיק, דיון פתוח ומכבד, ושיתופים שיוצרים חיבורים אמיתיים בין אנשים. בסיום, המנחה אוסף עם המשתתפים את הרעיונות והתחושות שעלו.

לפני כחודש התקיים המפגש הראשון, בהנחיית **אביטל עופרן**. הוא עסק "בנקודת מבט", והביא אתו כ-25 חברים וחברות שנהנו מערב משמעותי. היה ברור לכולם שמצאנו כאן פלטפורמה שמאפשרת דיון ערכי בגובה העיניים, ומזמינה כל אחד ואחת לקחת חלק.

המפגשים פתוחים לגברים ונשים מגיל 21 ומעלה. אפשר להגיע לבד או בזוג, ואנחנו מעודדים לקבוצה מגוונת – כי ככל שהקולות שונים יותר, הלימוד עשיר יותר.

ביום חמישי הקרוב, בעזרת ה', ניפגש שוב – הפעם בהנחיית **אסף כהן**, עם נושא חדש ומסקרן. פרטים מלאים יפורסמו בהמשך, והרישום מראש יאפשר לנו להיערך, גם מבחינת האוכל.

מי שמעוניין לברר פרטים נוספים, להציע מנחים או נושאים – מוזמן לפנות לאחד מצוות התוכנית: **חנוך פניני, יאיר לסלוי, מיתר (אניקסטר) ויוגב דורו, יניר מרמור, רחלי (חזון) ויהב טסלר, פנחס חושן ורני יעקבי**.

בואו להיות חלק מקהילה לומדת, יוצרת ומקשיבה – ולגלות כמה טוב ללמוד יחד.

חברים יקרים,

אחרי שמונה שנים טובות ויפות כאן בקיבוץ אנחנו נפרדים.

אנחנו רוצים להודות לכם על היחס החם, הלב הפתוח והאהבה שקיבלנו

- על חברים שהם כמו משפחה, ועל קהילה אוהבת.

תודה שדאגתם והייתם שם בשבילנו ברגעים חשובים ומשמעותיים

- מילואים, לידות ובזמני שגרה.

תודה גדולה ליאיר ולצוות התיכון שהפכו את המקום לבית חם וכ"כ משמעותי עבורנו.

זכינו לגדל פה את בנותינו ולהיות חלק ממקום מיוחד, מלא באנשים טובים.

אנחנו עוברים לבית שלנו באיבי הנחל שבגוש עציון, וכבר מתגעגעים.

יבנה תמיד תישאר ותהיה לנו בית חם.

מוזמנים לבוא לבקר!

אוהבים ומעריכים

י'נתן, אביה, אורי, ליה ויואב כהן סקלי

מוזמנים לקפה ועוגה אצלנו בדשא,

ביום שני, כ"ד אב (18.8) בשעה 17:00

נשמח מאד לראותכם!

הרהורים בעקבות העיסוק בהפרטת המזון

זאב ספראי

שאשתי שמרה לביקור הדודה מִצְרָפֶת. אני נכנס לחדר האוכל עם משפחתי הענפה משום שזה ביתי, אינני מתבייש בכך, כשם שאינני חושש לבקר את ילדיי מחוץ לעיר. אני לא מרגיש נבוך משום שכאשר אני רואה את חברי עושה כן אינני מביט בו לא בעין עקומה, אלא בחיוך סלחני. אני מאמין שכך נוהגים רוב החברים (כולם) רוב הזמן. חבל שהדיון העלה אל פני השטח את הרגעים שבהם "האיש הקטן" מדבר. אותו "ילד רע" שלעתים גם מסתובב בשולחנות.

לא פעם ישבתי כאשר ה'מוסד' דן בבקשות של חבר, ולכן חשתי בנוח לפנות כאשר משפחתי נקלעה למצוקה, נעניתי אז באותה חברות שבה נקטתי אני כגורם מחליט.

אין בקיבוץ הרבה חברים מושלמים (טוב שלא, אחרת מזמן הייתי נזרק), האחד איננו שומר על ניקיון הרכב, השני מחזיר אותו אחרי הזמן, השלישי זרק לכביסה את העט, הרביעי סתם מזניח את... אני, פעם, לא סגרתי את שער הרפת הנכון לאחר חליבה (מעניין לא שמעתי על כך מילה. רק אחרי חודשים שמעתי שני חברים מתבדחים על משהו שטעה בשער, וגרם לפרות לטיול בקיבוץ, וכך הבנתי, ואוזני הסמיקו). ללא הנדיבות הטבעית, איש את חברו חיים בלעו. יש מי שרוצה כל הזמן להתחשבן, זו החריגה שלו. קל לי להכיל אותו, משום שיש לו גם הרבה מעלות. 'הכלה' זה שם המשחק. מי שרוצה להתחשבן כל היום, שיערב לו.

ה'איש הקטן' היה אורח קבע גם בימים 'הטובים' ההם, אבל עכשיו הוא נכנס גם לשיבות סגורות. הדיון הנוכחי עורר מאד את האיש הזה, צריך להחזירו לפרופורציה. ומי שחושב שאני תמים כנראה לא מכיר אותי.

סדרת האספות המתישה הסתיימה ואני מעלה כמה הרהורים אישיים לסיכום. לא התבטאתי בנושא עצמו, כשם שמצווה לומר דבר הנשמע, כך מצווה שלא לומר דבר שאיננו נשמע. כפי שכתבתי ב'מבית' לאחר ההצבעה הקודמת, הקיבוץ שייך לחבריו, ואם רוב של 60% בחר דרך מסוימת מתוך מחשבה ודיון, המיעוט צריך להתאפק מלנצל את כוחו כמיעוט. ההצבעה על הצעתו של שלמה אניקסטר הבהירה כי יותר משני שליש רוצים בשינוי. אז אי אפשר לחסום את הים.

מעבר לכך. מבחינה מעשית השינוי של הפרטת מזון הוא משמעותי, אבל מבחינה ערכית הוא משני. חלוקת משאבים לפי הקצבה היא דרך רגילה, ואיננה פחות קיבוצית מחלוקה חופשית. כך מחלקים אנו תקציב אישי. נַעֲשֶׂה מאמץ שהחלוקה תתבצע בצורה שוויונית לא רק בצורה מכנית, אלא לפי צרכים, והיא קיבוצית. נס קפה שנמכר איננו 'פחות קיבוצי' מִתֵּה פשוט שמחולק. וטוב שהשיטה איננה אחידה. אוסיף מספר תובנות בשולי הדברים:

א. נדיבות ואהבת אדם

אי אפשר לקיים קיבוץ וערבות הדדית ללא אהבת אדם נדיבות וסלחנות. ככלל רוב מניינו ובניינו של הקבוץ מורכב מאנשי מעלה נדיבים ועוזרים, אבל בכל אחד מקנן גם קול של "איש קטן". הדיון הנוכחי העלה אל פני השטח את הקול הזה. כשאני רואה חברה שממלאת צנצנת בחִלָּה דיאטטית אינני כועס, שיערב לה. אני זוכר גם כיצד היא יושבה ליד אמי החולה, או אחי הבוכה, כיצד הביאה לכאן את הוורד הראשון או קיפלה במחסן את בגדיי בסבלנות. אינני מתרגז כשם שאינני כועס על נכדתי שאכלה את העוגה

שמענו הרבה על בזבז. כן. באשר יש שפע (ב"ה) יש גם בזבז, זה חלק הכרחי מצריכת השפע, אם כי יש לעשות כל מאמץ לצמצמו. בשורה התחתונה השיטה הבזבזנית הזאת, הקיימת, עולה כמה מיליונים פחות מהשיטה ה'חסכנית'. ה"בזבז" הוא תירוץ נהדר. דרך טיעון זו באמת איננה מאפשרת קיומו של קיבוץ שיתופי, גם לא של מדינה שיש בה הוצאה ציבורית. גם הוצאות הבריאות והבטחון בזבזניות. זה תירוץ סרק שאנשים מרמים בו את עצמם. ואכן הוועדות שהכינו את הנושא היו משוכנעות שאי אפשר למכור את התירוץ הזה לחברים. לכן לא הבטיחו לציבור שהשיטה החדשה תצמצם את ההוצאה המשפחתית, אלא בחרו, (ובהצלחה), בדרך 'שכנוע' אחרת של הוספת כספים. האמת אכן נאמרה באספה, מי שרוצה בהפרטת מזון רוצה בַּחֲרוּת להוציא את הכסף היכן שלבו חפץ. אני מבין את הטיעון, וזו שאלה של סדר עדיפויות אישי. וכל אחד בוחר בדרכו. אבל הטיעון של בזבז פשוט איננו אמיתי. על פי דו"ח לקט ישראל - היקף אובדן המזון בישראל לשנת 2022 עומד על 2.6 מיליון טונות, בשווי של כ-23.1 מיליארד ש"ח שהם כ-37% מהיקף ייצור המזון בישראל. מתוכם, 50% מהיקף המזון הוא בר הצלה, כלומר, מזון הראוי למאכל, בהיקף של יותר מ-1 מיליון טונות ובשווי של כ-8.1 מיליארד ש"ח. משק בית בישראל זורק מדי חודש מזון בשווי ממוצע של 600 ש"ח, ולאורך שנה עד 8,000 ש"ח למשפחה. עד כאן לשון הדוחות השונים. (הערה: המספרים נראים לי לא קוהרנטיים, אבל מעניינים).

בזבז (וחסכנות) הוא בעיה חברתית מרתקת ומסובכת. החסכון במזון מתחיל בתכנון נכון, במתקני שימור, ובסדר ארגוני - משאבים שרווחים יותר דווקא במטבח הציבורי. בקיצור - זה נושא מורכב, ונראה לי שהעיסוק בו ברמת

הקיבוץ, הוא בינתיים חובבני ביותר. זו תורה שלמה, פרק בכלכלה מעשית, שמצריך הרבה יותר מאשר סיפורי הווי. באספה גם הועלה הטיעון שבזכות ההפרטה, ירדה צריכת הקמח ביישוב פלוני. אבל הפרטה משמעה העלאת המחיר ליחיד, מתשלום בגובה 0, למחיר שוק. אכן ידוע שהעלאת מחיר נחשבת לדרך יעילה להורדת צריכה (זה נכון אם כי רק באופן חלקי). אם מטרת ההפרטה היא להוריד את רמת החיים, או לגזור דיאטה, אז הטיעון רלוונטי וההפרטה הצליחה. אבל אם מטרת ההפרטה לשפר את שביעות הרצון, ספק אם צמצום הצריכה תורם בהכרח לעלייה בשביעות רצון.

ג. בעיית הבעיות היא ההמשך. לא כל הקיבוצים שהפריטו מזון הפכו ללא שיתופיים (בינתיים), אבל רבים כן. בואו נאמר כך: כל הקיבוצים שהחליטו ל'התחדש', כלומר לצמצם את השיתוף ואת הערבות ההדדית, החלו את דרכם בהפרטות נרחבות. גם כן בשם הבזבז, המצוקה הכלכלית או היעדר קליטה. לכן קיים החשש שזה יהיה המשך התהליך. אמנם בשלב זה הדיון באספה יצא מנקודת מוצא של חתירה לשוויון, אך אני שומע קול חזק והולך המסתייג מעצם הרעיון. אם אכן זה הכיוון, אזי אני מעדיף לעבור מהפך זה עכשיו ולא לבזבז זמן על מהלכי ביניים. האמת היא שאם ה'איש הקטן' הרוטן והמתחשבן, הופך להיות קול הציבור, קשה וחסר טעם לשמור על שוויון. הרי בני אדם באמת שונים זה מזה. אין דומה אבא בשלן, לאמא שהחליטה להקדיש את כל זמנה הפנוי ללימוד או לצרכי ציבור באמונה. אין ארבעה ילדים נינוחים דומים לילד אחד מרדני או חולה. באמת צרכיהם שונים. אפשר לקיים שוויון רק אם מחליטים לוותר על ההתחשבנות

ועל הקטנוניות, אם היא שוררת אזי כל שוויון יהפוך למיטת סדום.

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

שבת קהילתית

השבת נחגוג את הקהילה שלנו יחדיו. זו הזדמנות להוקיר את הקהילה אליה אנחנו משתייכים ובה אנו גאים. אין ספק שלהיות חלק מקהילת קבוצת יבנה מהווה נקודת חוזק עבור כל אחד ואחת מאיתנו. כולנו מרגישים בטחון בבית שלנו. יודעים שלמרות כל הסערות שבחוץ, יש לנו פה מעטפת של תמיכה וחברות, תשתית יציבה עליה אנו עומדים ויחד כלנו נצליח כל אתגר ונתקדם ונתפתח - כיחידים וכחברה. תודה לוועדת תרבות ולצוות האמון על השבת, על יצירת ההזדמנות לעצירה משותפת להודות על היש והטוב, על אפשרות למפגש עם חברים קרובים יותר וקרובים פחות ועל אפשרות לעשייה למען האחר, לצחוק ביחד ולחגוג.

עובדים ותורמים בחופשת הקיץ

חודש אב בעיצומו - והיה כבר מי שראה חצב פורח (חצב= חצי אב). שבוע המעברים יתחיל בשבוע הבא והרבה אנשים בחופשות והתנועה רבה. למרות זאת, הצוותים והוועדות השונים נפגשים ועובדים גם בתקופה זו. צוותי הבנייה - צוות תכנון יישובי, הצוות החברתי, וצוות התיאום והביצוע כולם נפגשים ומתקדמים ובקרוב נשמע ונראה את פרי עמלם. חברי ועדות קליטה, צעירים, וחברים נפגשים עם המשפחות השונות והצעירים, שומעים את הצרכים ונערכים לשנה חדשה. ועדת בית כנסת נערכת לחגי תשרי וגם ועדות דת וחינוך ייפגשו בשבוע הקרוב. גם ועדת מינויים עסוקה במציאת חברים לתפקידים שונים. בנוסף צוותי בטחון, הנהלת משק, קרן מילואים, מועצה ועוד נפגשו ומקדמים דברים שונים. מן הסתם לא ציינתי את כולם. מדובר בסה"כ בעשרות אנשים שתורמים מזמנם החופשי לקדם את כולנו. גם זה חלק מחוסננו כקהילה. זו גם הזדמנות לקרוא לחברים נוספים לקבל על עצמם תפקידים כאלה ואחרים.

הפרטת המזון

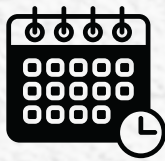
כפי שפורסם, הפרטת המזון עברה והמודל זכה

לתמיכה של 74%. עברנו תהליך ארוך ומשמעותי עד לשלב ההצבעה. כזכור, לפני כארבע שנים האספה החליטה, בעקבות בקשת חברים (30 חתימות) להקים צוות שיבחן את הנושא. הצוות הציע מודל שבסופו של דבר זכה ל-60% מהקולות. לאחר חשיבה מחודשת בהנהלת הקהילה דאז ושל צוות ההפרטה, ועל בסיס הטענות שעלו כנגד המודל, צוות ההפרטה (שהשתנה מעט) ישב שוב על המדוכה והחליט לבנות מודל שיהיה מבוסס על נתוני אמת. לצורך כך הכנסנו רישום של הארוחות בחדר האוכל ואיחדנו את המיני עם החנות. רק לאחר מכן, הצוות התכנס שוב והחל לבנות את המודל. כזכור, לאחר חשיפת הציבור למודל (בשלושה מפגשי הסברה ושני ערבי שאלות ותשובות) נשמעו אמירות שונות שבעקבותיהן הנהלת הקהילה עשתה כמה שינויים וכך הגענו לאספה. ערכנו 5 אסיפות בנושא, שרובן התמקדו בהצעות הפרטיות של אנשים שונים - כשחלקן התקבלו ע"י האספה וחלקן לא.

אנו מודים לכל הציבור על אורך הרוח בדיונים - בערבי השיח, באספה ובשולחנות ועל דיונים מעמיקים וחשובים. תודה מיוחדת לצוות ההפרטה על עבודה יסודית וממושכת עד להגשת מודל ההפרטה. תודה לנשיאות האספה על הובלת האספות ותודה מראש לענף המזון על הובלת התהליך הלכה למעשה בעתיד הקרוב.

הנהלת המזון תתכנס בימים הקרובים ותתכנן את ההערכות לקראת המעבר להפרטה. הכוונה היא להתחיל בע"ה בתחילת 2026. אין ספק שכקהילה נצטרך להתרגל ולהסתגל לדבר ואני מאמינה שבסופו של דבר, כולם ייצאו נשכרים מהמהלך.

ואסיים בתודה למעל 92% מבעלי זכות ההצבעה שהצביעו, הביעו את דעתם והשפיעו. אין ספק שמעורבות כזו של כלל הציבור בהחלט משמחת ומדגישה עוד יותר את הכח שלנו כחברה וקהילה שבת שלום

יומן השבוע

שבת קהילתית:

- קידוש חגיגי ותחרות קיגל/קוגל - לאחר מוסף.
- “בניין מארח בניין”, סעודה שלישית - 18:30.
- מוצ"ש - ב-22.00 בן בן בר פתוח לסיום השבת.

- בת מצווה גל ברלב - ביום שלישי.
- שנים אוחזין - ביום חמישי ב-20.00. המיקום יפורסם.

בואי כלה

אברהם שלונסקי

התזכור איך שכנו בספינות לועזים

אנחנו העולים בשמה

עת יהודים יבואו לארץ ישראל

מה תרב במעונם השמחה

האתה שכחת? ידה הז פרישה

מפרשים לספינה העולה

אנחנו ראויים לשבת ראשונה

במשמחה שבתה הגדולה.

עטף נא רבוננו גופנו בטלית

נזמר נא בקול: בואי כלה

נשינו היפות תדלקנה הנרות

ואנו נקדש על החלה.

עטף נא רבוננו גופנו בטלית

נזמר נא בקול: בואי כלה

נשינו היפות תדלקנה הנרות

ואנו נקדש על החלה.

עטף נא אל שדי את נפשי בטלית

נזמר בקול - בואי כלה

הו אשתי היפה הדליקי הנרות

ולקדוש הכיני החלה

כי שבעה הם ימים ימות השבוע

ושבעה יש קנים למנוחה

ומי אשר הדליק המנוחה בנפשו

הוא יצק השמן לאורה

עטף נא אל שדי את נפשי בטלית

נזמר בקול - בואי כלה

הו אשתי היפה הדליקי הנרות

ולקדוש הכיני החלה

הלילה כבר ברה על גרות שבתו

ולכנה לקדוש מוטלת

היום אני רוצה בשובי הביתה

לנשק המזוזה בדלת

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.